

Sag C-372/23

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

13. juni 2023

Forelæggende ret:

Administrativen sad Haskovo (Bulgarien)

Afgørelse af:

1. juni 2023

Kassationsappellant:

VU

Indstævnt i kassationssagen:

Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas kam Agentsia »Mitnitsi«

Procesdeltagere:

Okrazhna prokuratura Haskovo

Hovedsagens genstand

Kassationsappel til prøvelse af en dom, der stadfæstede en sanktionsafgørelse, hvorved en toldmyndighed pålagde en bøde for at have begået toldovertrædelsen »toldsmugleri« og konfiskerede de varer, der var genstand for overtrædelsen, til fordel for staten.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkningen af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, sammenholdt med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som artikel 233, stk. 1, i Zakon za mitnitsite (toldloven) (herefter »ZM«) i forbindelse med artikel 7 i Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (lov om forvaltningsretlige forseelser og administrativt pålagte straffe) (herefter »ZANN«) hvorefter der i tilfælde af en toldovertrædelse, der begås som følge af manglende omhu på grund af manglende overholdelse af den foreskrevne form for angivelse af varer, der transporteres over den nationale grænse, pålægges en sanktion for uforsætlig smugling? Er en national ordning, der i sådanne tilfælde gør det muligt at kvalificere overtrædelsen som et uagtsomt smugleri, lovlig, eller er det nødvendigt, at der foreligger forsæt til toldsmugleri?
- 2) Skal artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som ZM's artikel 233, stk. 1, sammenholdt med ZANN's artikel 7, hvorefter der for første gang for en overtrædelse, der er omfattet af begrebet »toldsmugling«, uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller uagtsomt, kan pålægges en sanktion af samme art og størrelse, dvs. en »bøde« på mellem 100% og 200% af toldværdien af genstanden for overtrædelsen?
- 3) Skal artikel 42, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som ZM's artikel 233, stk. 6 hvorefter der som en supplerende administrativ sanktion kan ske inddragelse (konfiskation af ejendom til fordel for staten) af de varer eller formuegoder, der har været genstand for lovovertrædelsen, og hvis besiddelse ikke er forbudt? Er en konfiskation af genstanden for overtrædelsen lovlig i tilfælde, hvor det konfiskerede formuegode tilhører en anden person end lovovertræderen?
- 4) Skal artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en national bestemmelse, såsom ZM's artikel 233, stk. 6, der ud over sanktionen »bøde« som en supplerende sanktion fastsætter konfiskation (inddragelse af ejendom til fordel for staten) af genstanden for overtrædelsen, er ulovlig, idet den udgør et uforholdsmæssigt sanktionerende indgreb i ejendomsretten, der står i misforhold til det tilstræbte legitime formål, i følgende tilfælde: generelt i tilfælde, hvor det konfiskerede formuegode, som var genstand for overtrædelsen, tilhører lovovertræderen, og i tilfælde, hvor formuegodet tilhører en tredjemand, der ikke er lovovertræderen, og navnlig i tilfælde, hvor gerningsmanden ikke har begået overtrædelsen forsætligt, men derimod uagtsomt?

- 5) Skal artikel 5, [nr.] 3, i forordning (EU) nr. 952/2013, sammenholdt med artikel 41, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de myndigheder, der foretager toldkontrol, skal overholde bestemmelserne i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, navnlig artikel 6 til 10, og at en national bestemmelse som ZM's artikel 233, stk. 1, sammenholdt med ZANN's artikel 7, stk. 2, er ulovlig, idet den bestemmer, at personer, der formelt og uagtsomt har begået en overtrædelse af toldlovgivningen, kan pålægges sanktioner i tilfælde af forsætlig adfærd, og at der i henhold til artikel 233, stk. 6, i ZM, kan ske konfiskation til fordel for den stat, hvor den strafbare handling, der tilhører en tredjemand, er begået, uden at den person, der udviser omhu, på forhånd, er blevet underrettet om den adfærd, som den pågældende i henhold til loven skal forholde sig til, og om den måde, hvorpå den pågældende person behørigt skal udfylde sine dokumenter vedrørende godstransport ved en af Den Europæiske Unions ydre grænser i overensstemmelse med loven?

Anførte EU-retlige forskrifter og retspraksis

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (herefter: forordning nr. 952/2013) – artikel 5, 15, 42 og 198

Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (herefter: rammeafgørelse 2005/212) – artikel 2 og 4

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter: chartret) – artikel 17, 41, 47 og 49

Europæisk kodeks for god forvaltningsskik – artikel 6, 7, 8, 9 og 10

Domstolens dom af 14. januar 2021, Okrazhna prokuratura, Okrazhna prokuratura – Haskovo und Apelativna prokuratura – Plovdiv (C- 393/19, EU:C:2021:8, nr. 1 og 2 i domskonklusionen)

Anførte nationale forskrifter

Zakon za mitnitsite (toldlovgivning) (herefter: ZM) – artikel 16, 66 og 233

Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (lov om forvaltningsretlige forseelser og administrativt pålagte straffe) (herefter: ZANN) – artikel 6, 7, 11, 28, 36 og 58d

Nakazatelen kodeks (straffeloven) (herefter: NK) – artikel 11 og 242

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Efter ordre fra en undersøgende toldinspektør i en forundersøgelse blev VU, Novi Pazar, Republikken Serbien, bragt for retten som tiltalt; han blev anklaget for at have begået en officiel lovovertrædelse ved at rejse ind i landet den 28. maj 2021 ved grænseovergangsstedet Kapitan Andreevo, kommunen Svilengrad, området Haskovo, og have transporteret varer til erhvervsmæssige formål i stor skala over den nationale grænse fra Republikken Tyrkiet til Republikken Bulgarien ved hjælp af en lastbil af mærket »Mercedes« med en sættevogn uden toldmyndighedernes viden og tilladelse, navnlig: aluminiumsplader på 6 mm [højde] og en størrelse på 2,80 x 1,30 m, i alt 728 m², aluminiumsplader på 12 mm [højde] og en størrelse på 3,66 x 1,40 m, i alt 459,62 m², samt aluminiumsplader på 6 mm [højde] og en størrelse på 2,80 x 1,30 m, i alt 152,88 m², i alt 1 340,5 m², med en samlet værdi på 72 711,00 Lewa (BGN) (strafbar handling i henhold til NK's artikel 242, stk. 1, litra e)).
- 2 Ved afgørelse truffet af en anklager ved Okrazhna prokuratura Haskovo (den regionale anklagemyndighed i Haskovo) blev straffesagen afsluttet på grund af manglende beviser; de faktiske beviser blev fremsendt til direktøren for Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas (tolldirektoratet i Burgas) med henblik på en udtalelse.
- 3 Ifølge den forelæggende ret er kriteriet for sondringen mellem groft smugleri (NK's artikel 242, stk. 1, litra e)) og den administrative overtrædelse toldsmugleri (ZM's artikel 233) værdien af den smulede genstand.
- 4 Under sagen blev der udarbejdet en udtalelse til det regionale tolldirektorat i Burgas, hvori det blev konstateret, at toldværdien af de beskrevne varer beløb sig til 73 140,06 BGN.
- 5 Den 10. december 2021 vedtog vicedirektøren for det regionale tolldirektorat i Burgas en bødef afgørelse på baggrund af denne bestemmelse, hvorved VU blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 233, stk. 1, i ZM, på 73 140,06 BGN (**punkt I**), og aluminiumsplader på 6 mm [højde] og 2,80 x 1,30 m og en størrelse på 2,80 x 1,30 m, i alt 728 m², aluminiumsplader på 12 mm [højde] og en størrelse på 3,66 x 1,40 m, i alt 307,44 m², aluminiumsplader på 12 mm [højde] og en størrelse på 3,66 x 1,54 m, i alt 152,88 m², samt aluminiumsplader på 4 mm [højde] og en størrelse på 2,88 x 1,30 m, i alt 152,88 m², samlet i alt 1 340,5 m², med en toldværdi på 73 140,06 BGN, blev konfiskeret til fordel for staten (**punkt II**). Bødef afgørelsens **punkt III** præciserede, at sættevognstrækkeren af mærket »Mercedes« samt sættevognen, to registreringsattester og en kontaktnøgle, som indehaves af den juridiske enhed ZEBEX D.O.O., Republikken Serbien, **ikke** skulle konfiskeres til fordel for staten, men skulle overdrages til ejeren eller til en af denne bemyndiget person.

- 6 VU anfægtede denne bødef afgørelse ved Rayonen sad Svilengrad (kredsdomstolen i Svilengrad) for så vidt angår **punkt I og II**. Denne domstol stadfæstede den nævnte afgørelse af 17. januar 2022. Den fastslog, at VU rent faktisk havde transporteret og indført varer af erhvervsmæssig art og kvantitativ mængde over den nationale grænse til Bulgarien uden toldmyndighedernes viden og tilladelse, og at de transporterede varer derved blev kvalificeret som »toldsmugling«, som omhandlet i ZM's artikel 233, stk. 1, ved hjælp af den anden af de nævnte udførelsesmåder (»transport«), eftersom VU ikke på forhånd havde opfyldt forpligtelsen om skriftlig angivelse af de transporterede varer. Rayonen sad Svilengrad anførte desuden, at den omstændighed, at sagsøgeren mundtligt har oplyst, at de varer, som han transporterede, vejede ca. 23 000 kg, på ingen måde opfylder kendetegnene ved begrebet »angivelse«, idet en angivelse indeholder en udtømmende, præcis og utvetydig angivelse af de transporterede varer og mængderne af hver vare i en skriftlig toldangivelse. En mundtlig angivelse er tilladt, såfremt varerne ikke har erhvervsmæssig karakter, eller såfremt de har erhvervsmæssig karakter, men befinder sig i den rejsendes personlige bagage, samt i andre tilfælde. I lyset af de faktisk godtgjorte omstændigheder er det logisk at konkludere, at sagsøgeren har gjort sig skyldig i manglende omhu, eftersom han, såfremt han mere omhyggeligt havde opfyldt sine forpligtelser fra transportens begyndelse, ville have konstateret, at de faktisk transporterede varer ikke svarede til dem, der var beskrevet i transportdokumenterne. Da den manglende omhu er udtryk for uagtsomhed i henhold til ZANN's artikel 7, stk. 2, og da uagtsomhed som form for skyld ved begåelse af en overtrædelse i henhold til ZM's artikel 233, stk. 1, ikke udtrykkeligt er udelukket i henhold til lovgivningen, er de elementer, der udgør den nævnte overtrædelse, utvivlsomt opfyldt.
- 7 Rayonen sad Svilengrad fandt, at den administrative sanktion efter art og omfang var blevet anvendt korrekt. I henhold til toldkodeksens artikel 233, stk. 1, blev der pålagt en bøde på 100% af toldværdien af de ikkeangivne varer, dvs. 73 140,06 BGN. Bødef afgørelsen var også lovlig og korrekt med hensyn til konfiskation af de varer, der havde været genstand for lovovertrædelsen, til fordel for staten. Påbuddet er fuldt ud lovligt i denne del, eftersom det er støttet på det relevante retsgrundlag (ZM's artikel 233, stk. 6).

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 8 VU har gjort gældende, at overtrædelsen »toldsmugling« ikke kan begås i form af »uagtsomhed«, eftersom selve begrebet »smugleri« implicit omfatter, at der foreligger en forsætlig handling. I den foreliggende sag er overtrædelsen blevet begået uagtsomt, men bestemmelsen i artikel 233, som anvendes af den administrative retshåndhævende myndighed, har til formål at bekæmpe forsætligt smugleri. Pålæggelsen af en sanktion, navnlig en bøde på mellem 100% og 200% af toldværdien af de ufortoldede varer (i dette tilfælde 100%), er derfor ikke i overensstemmelse med lovens formål.

- 9 VU har endvidere anført, at der med bødeafgørelsen blev konfiskeret varer til fordel for staten, som tilhørte en tredjemand, der ikke havde noget med den begåede overtrædelse at gøre. De aluminiumsplader, der blev konfiskeret til fordel for staten med en samlet værdi på 73 140,06 BGN, ejes af en serbisk virksomhed, og er af transportøren uagtsomt undladt angivet til toldmyndighederne på den foreskrevne fremgangsmåde.
- 10 I forbindelse med denne argumentation har VU gjort gældende, at bødeafgørelsen er i strid med EU-retten. I denne forbindelse har hannavnlig henvist til, at toldpersonalets adfærd under inspektionen ikke var i overensstemmelse med artikel 6, 7, 8, 9 og 10 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik (herefter »kodeksen«) og chartrets artikel 41, og at han i den foreliggende sag blev holdt ansvarlig i strid med kodeksens artikel 7. Han meddelte toldpersonalet de nødvendige oplysninger mundtligt, hvorfor det ikke kan antages, at han som følge af uagtsomhed og uden toldmyndighedernes viden og tilladelse har ført (transporteret) varer over den nationale grænse, som ikke var blevet angivet i den foreskrevne form. Kassationsappellanten har fremhævet, at den af kredsdomstolen stadfæstede bødeafgørelse ud over bøden også indeholdt en bestemmelse om konfiskation til fordel for staten af de ikkeangivne varer, der tilhørte en anden person, hvilket er en sanktion, der ikke er fastsat i artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 952/2013. Rammeafgørelse 2005/212 finder anvendelse per argumentum a fortiori, og dens artikel 2, stk. 1, sammenholdt med chartrets artikel 17, stk. 1, og dens artikel 4, sammenholdt med chartrets artikel 47, skal på grundlag af Den Europæiske Unions Domstols dom af 14. januar 2021 i sag C-393/19 fortolkes således, at disse bestemmelser også er relevante i tilfælde, hvor der ikke er tale om en lovovertrædelse, men om en administrativ overtrædelse. Smugleri kan derfor kun begås forsætligt, og artikel 233, stk. 1, finder derfor ikke anvendelse på uagtsomme handlinger, uanset ZANN's artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 4 i rammeafgørelse 2005/212, og chartrets artikel 47 gør det ikke muligt at konfiskere formuegoder, der tilhører en anden person end gerningsmanden, uden at denne person råder over effektive retsmidler inden for rammerne af en straffesag.
- 11 Af de ovenfor anførte grunde har VU nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom og ophævelse af bødeafgørelsen. Såfremt kassationsinstansen fastslår, at national ret ikke er blevet anvendt i overensstemmelse med EU-retten, anmodes den forelæggende ret om at forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EU-retlige bestemmelser.
- 12 Kassationsinstævnte har gjort gældende, at kassationsappellen er ugrundet.
- 13 Den regionale anklagemyndighed i Haskovo har anført, at den vil tage stilling til kassationsappellen under hovedsagen. Den er af den opfattelse, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke kan tages til følge.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 14 Den forelæggende ret medgiver, at den omstændighed, at der i ZM (toldloven) som *lex specialis* ikke findes en retsregel, der sonderer mellem den forsætlige og den uagtsomme administrativ overtrædelse, som omhandlet i ZM's artikel 233, stk. 1, kan være i strid med EU-retten. I denne henseende er den forelæggende ret af den opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt VU har begået en administrativ overtrædelse, og hvordan denne skal sanktioneres, ikke kan være blevet behandlet retfærdigt af toldmyndigheden, som omhandlet i chartrets artikel 41, stk. 1. Pålæggelse af en sanktion uden sondringskriterium vedrørende skyldens form medfører, at de påberåbte bestemmelser i national ret finder anvendelse på alle de personer, der har opfyldt de objektive betingelser for den i denne bestemmelse omhandlede overtrædelse, hvilket indebærer, at de berørte personer behandles på samme måde, uden at der tages hensyn til den omstændighed, at lovovertræderne i visse tilfælde muligvis ikke har haft til hensigt eller forsøgt at indføre eller transportere varer over den nationale grænse uden toldmyndighedernes viden og tilladelse. Den tilgang, som den nationale lovgiver har valgt i det foreliggende tilfælde, kan anses for at være i strid med princippet om proportionalitet mellem straffen og lovovertrædelsen, hvilket må anses for at være i strid med chartrets artikel 49, stk. 3. I denne sammenhæng kan det ligeledes gøres gældende, at toldmyndighedernes indgriben ikke er i overensstemmelse med kodeksens artikel 6 til 10. Den ordning, der gælder i denne sag, tillader ikke i alle tilfælde, at den person, der er pålagt en sanktion, har juridisk mulighed for at bevise, at han/hun ikke begik sine handlinger forsætligt, og dermed muligvis opnå en nedsættelse, en ophævelse eller en ændring af sanktionen til en mildere sanktion. Disse alternativer overlades til en vurdering fra de retshåndhavende administrative myndigheder, som i henhold til artikel 28 i den generelle lov, dvs. ZANN, kan træffe afgørelse; en anden tilsvarende mulighed i denne henseende er opnåelse af en aftale i henhold til ZANN's artikel 58.
- 15 På den anden side er det tænkeligt, at de relevante nationale bestemmelser i den foreliggende sag er i overensstemmelse med EU-retten, og at staten (i det foreliggende tilfælde toldmyndighederne) handler i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1 og 2, og artikel 42, stk. 1 og 2, i forordning nr. 952/2013, henholdsvis at der ikke foreligger en overtrædelse af chartrets artikel 41, stk. 1, eller artikel 49, stk. 3, eller andre EU-retlige bestemmelser, og at toldmyndighederne ikke har overtrådt kodeksen.
- 16 Dernæst skal det påpeges, at Domstolen i dom af 14. januar 2021 i sag C-393/19 tog stilling til en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Apelativen sad Plovdiv (appelretten i Plovdiv, Bulgarien):
- »Artikel 2, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold, sammenholdt med artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der gør det muligt at konfiskere et redskab, der

er blevet anvendt til at begå alvorligt smugleri, når dette tilhører en tredjemand i god tro.

2. Artikel 4 i rammeafgørelse 2005/212, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag er muligt at konfiskere et formuegode, der tilhører en anden person end den, der har begået den strafbare handling, uden at denne førstnævnte person har adgang til effektive retsmidler.«

- 17 Genstanden for undersøgelsen i ovennævnte dom fra Domstolen var en national bestemmelse i Republikken Bulgarien, nemlig NK's artikel 242, stk. 7 og 8 (i mellemtiden er stk. 8 blevet erklæret forfatningsstridigt ved en dom fra Konstitutionsionen sad [forfatningsdomstolen] i Republikken Bulgarien, men stk. 7 er gældende lov). I henhold til NK's artikel 242, stk. 7, konfiskeres genstanden for smugleriet til fordel for staten, uanset hvem der ejer genstanden; hvis der ikke længere findes en sådan eller den er blevet solgt, fastsættes opkrævningen af modværdien på grundlag af de indenlandske detailsalgspriser.
- 18 Konfiskation af genstanden for lovovertrædelsen til fordel for staten, som blev stadfæstet af kredsdomstolen i Svilengrad med punkt II, udgør et lignende tilfælde, der svarer til NK's artikel 242, stk. 7, til forskel fra, at konfiskation af formuegodet i den foreliggende sag sker på grund af en administrativ overtrædelse (i henhold til ZM's artikel 233, stk. 1) og ikke på grund af en lovovertrædelse.
- 19 Af de ovenfor anførte grunde finder den forelæggende ret det nødvendigt, at Den Europæiske Unions Domstol udtrykkeligt tager stilling til konfiskationen af genstanden for en administrativ overtrædelse, som omhandlet i ZM's artikel 233, stk. 1, og at det afklares, om ZM's artikel 233, stk. 6, er i strid med EU-retten.
- 20 I lyset af chartrets artikel 17 og artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 952/2013, er det rimeligt at antage, at konfiskation af genstanden for lovovertrædelsen krænker VU's rettigheder. Overvejelsen af spørgsmålet om konfiskationen af genstanden for lovovertrædelsen til fordel for staten er relevant i den foreliggende sag, da lovovertræderen er ansvarlig over for ejeren af de varer, han transporterer for vedkommende. Dette er grunden til, at konfiskationen af varerne ved en bødef afgørelse kan udbredes inden for UV's retssfære, idet der rettes et regressøgsmaal eller et andet retsmiddel mod ham.
- 21 På den anden side kan der argumenteres for, at konfiskationen af genstanden for overtrædelsen til fordel for staten i henhold til ZM's artikel 233, stk. 6, er en lovlig handling, som er i overensstemmelse med artikel 2 i rammeafgørelse 2005/212, artikel 42 og artikel 198, stk. 1, litra a), i forordning nr. 952/2013, og andre bestemmelser i EU-retten, og som er i overensstemmelse med bestemmelserne i kodeksen.
- 22 Ifølge den forelæggende ret blev ZANN's artikel 7, stk. 2, som er den generelle bestemmelse i modsætning til ZM's artikel 233, stk. 1., indført af lovgiveren i

betragtning af den mindre offentlige fare, som administrative lovovertrædelser udgør, sammenlignet med f.eks. lovovertrædelser i henhold til NK (straffeloven), som opregner tilfælde, hvor straffen afhænger af skyldens form (forsæt eller uagtsomhed). Det kan derfor antages, at sanktionen i ZM's artikel 233, stk. 1, ikke går ud over det lovgivningsmæssige indhold i artikel 42 i forordning nr. 952/2013 og ikke er i strid med chartrets artikel 49, stk. 3. Derudover fastsætter ZM's artikel 233, stk. 1, en straf på maksimalt 100% til 200% af varenes toldværdi, hvilket betyder, at den administrative straffemyndighed anvender bestemmelsen under hensyntagen til alle sagens kendsgerninger og omstændigheder, herunder formen af skyld.

- 23 Af de ovenfor anførte grunde finder den forelæggende ret det nødvendigt med henblik på en korrekt afgørelse af denne sag, der er indbragt for den, at forelægge de spørgsmål, den har formuleret, i henhold til artikel 267, stk. 3, TEUF, sammenholdt med samme artikels stk. 1, litra a) og b), og at anmode om, at sagen forenes med Den Europæiske Unions Domstols sag C-717/22 med henblik på fælles afgørelse.
- 24 Sag C-717/22 for Den Europæiske Unions Domstol vedrører en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 19, stk. 3, litra b), TEU, sammenholdt med artikel 267 TEUF (procedure i henhold til artikel 93 ff. i Domstolens procesreglement). De præjudicielle spørgsmål er blevet forelagt i forbindelse med en administrativ straffesag, der har verseret for Rayonen sad Svilengrad siden 2022 på grund af en sag anlagt af Sistem Lux OOD, Serbien.